

רבינו יוסף קארו

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורח חיים היומיו
 לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

יג
תמוז

רבינו משה אלשיך

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. בדי שיבאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן תקנז – דיני עירוב תבשילין

כא. אם נזכר שלא עירב קודם סעודת שחרית יבשל הרבה בקדירה אחת ויותר לשבת. הגה: והוא הדין שיוכל לילך מבעוד יום לחדר בנר דלוק לחפש איזה דבר ויניחנו דולק עד הלילה (טור). ויש אומרים דאפילו לבשל כמה קדירות מותר כיון שקודם אכילה הוא והוא שיאכל מכל אחד ואחד:

כב. אם נזכר ביום טוב ראשון שלא עירב אם הוא ביום טוב של ראש השנה אינו יכול לערב על תנאי אבל אם הוא ביום טוב של גלויות יכול לערב בתנאי אם היום קודש אינו צריך לערב ואם היום חול בעירוב זה יהא שרי לן לאפווי ולבשולי וכו' ולמחר אין צריך לומר כלום ויש אומרים דאי לית ליה מידי דבשיל מאתמול לא מהני תנאי:

כג. אם עבר במזיד (או בשוגג) ובישל כמה קדירות שלא לצורך יום טוב מותר לאוכלן בשבת או בחול:

כד. אם הערים לבשל ב' קדירות לצורך היום והותר אחת לצורך מחר אסור לאכלה:

סימן תקכח – דיני עירובי חצירות ביום טוב, ובו ב' סעיפים

א. יום טוב אין צריך עירובי חצרות ושיתופי מבואות אבל עירוב תחומין צריך וכל הלכות תחומין נתבארו בהלכות עירובי תחומין:

ב. יום טוב שחל להיות בערב שבת אין מערבין לא עירובי חצרות ולא עירובי תחומין (אפילו אם הניח עירוב תבשילין) (ר"ן פק"ג דנינה) אבל אם נזכר ביום הראשון בב' ימים טובים של גלויות יכול לערב עירובי חצירות בתנאי אבל עירובי תחומין אין מניחין אותו ביום טוב בתנאי:

סימן תקכט – דיני שמחת יום טוב, ובו ד' סעיפים
א. מצות יום טוב לחלקו חציו לבית המדרש וחציו לאכילה ושתייה ואל יצמצם בהוצאות יום טוב וצריך לכבדו ולענגו

כמו בשבת. הגה: ואסור לאכול ממנחה ולמעלה בערב יום טוב כמו בשבת שזהו מכלל הכבוד (רמב"ם פק"ו) מיהו אם ערב יום טוב שבת יכול לקיים סעודה שלישית ויאכל מעט פת לכבוד יום טוב. ומצוה ללוש פת בערב יום טוב לכבוד יום טוב (מהרי"ל הלכות יוס ט"ז) כמו בערב שבת כמו שנתבאר לעיל סימן רמ"ב. וחייב לבצוע על שתי ככרות ולקבוע כל סעודה על היין ובגדי יום טוב יהיו יותר טובים משל שבת ולא נהגו לעשות בו סעודה שלישית. (וביום טוב מאחרין לבוא לבית הכנסת וממהרין לצאת משום שמחת יום טוב) (גמרא פק"ה קולא עומד):

ב. חייב אדם להיות שמח וטוב לב במועד הוא ואשתו ובניו וכל הנלוים אליו כיצד משמחן הקטנים נותן להם קליות ואגוזים והנשים קונה להם בגדים ותכשיטין כפי ממונו וחייב להאכיל לגר ליתום ולאלמנה עם שאר עניים. (דין תענית ביום טוב כמו בשבת ועיין לעיל סימן רפ"ח):

ג. אדם אוכל ושותה ושמה ברגל ולא ימשוך בבשר ובין ובשחוק וקלות ראש לפי שאין השחוק וקלות ראש שמחה אלא הוללות וסכלות ולא נצטוינו על ההוללות והסכלות אלא על שמחה שיש בה עבודת היוצר:

ד. חייבים בית דין להעמיד שוטרים ברגלים שיהיו משוטטים ומחפשים בגנות ובפרדסים ועל הנהרות שלא יתקבצו שם לאכול ולשתות אנשים ונשים ויבואו לידי עבירה וכן יזהירו בדבר זה לכל העם שלא יתערבו אנשים ונשים בבתיהם בשמחה ולא ימשכו בין שמא יבואו לידי עבירה אלא יהיו כולם קדושים:

הלכות חול המועד

סימן תקל" – חול המועד אסור בקצת מלאכות, ובו סעיף אחד

א. חול המועד אסור בקצת מלאכות ומותר במקצתן. הגה: לפי צורך הענין שהיה נראה לחכמים להתיר:

סיב'רנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות ללבות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנשים צדיקים.